

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่มโดยใช้

แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

**Development of Academic Achievement in English Subject of Grade 3
Students at Ban NongKhlongNongTum School Using English
Language Skills Enhancement Exercises**

วิไลลักษณ์ พงษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Wilailuck Pongsa

Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: Wisaluckphongsa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ทำการทดลองแบบ One Group Pretest and Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 14 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมจำนวนที่ใช้ทั้งหมด 14 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า

t-test ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้ 1) แบบฝึกเสริมทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/80.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ; การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purpose of this research were to : 1) develop effective English skill enhancement exercises based on the 80/80 standard; and 2) compare the pre - and post performance of third grade students who use English skills enhancement exercises to enhance their practice and learning. The target group used in the research was the third grade students at Ban Nong Khlong Nong Thum School. Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 3, Nong Song Hong District, Khon Kaen Province, Semester 1, Academic Year 2023, 12 people, conducted an experiment using One Group Pretest and Posttest Design. The tools used in the research were English language skills training exercises, 14 lesson plans (1 hour per plan), and English language learning achievement test. The statistics used were averages, standard deviation, percentage, and t-test. The results of the research were found that: 1) The efficiency of the English language skills training exercises of third grade students had an efficiency of 82.24/80.08, which met the set criteria, and 2) The posttest of English of third grade students using language skills enhancement exercises was higher than pretest, with statistically significance at .05 level.

Keywords: Skill exercises; Development of exercises to enhance English skills; learning achievement

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของผู้คนในทั่วทุกมุมโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ภาษาอังกฤษเข้ามามีส่วนสำคัญกับการดำเนินชีวิตในหลายๆช่องทาง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติโดยตรง การอ่านหนังสือวิชาการ การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การประกอบอาชีพ ฯลฯ ภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ เข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของสังคม โลก และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยและความคิดไปยังประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220-221)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กล่าวเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม” ปัญหาพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษคือ ปัญหาไม่รู้คำศัพท์ อ่าน เขียน คำศัพท์ไม่ได้ เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ และการฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี จึงเป็นที่ยอมรับว่า “คำศัพท์” เป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาภาษาอย่างหนึ่ง และสิ่งสำคัญที่สุดคือการฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ได้จริง การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่ต้องฝึกฝนอย่างมีระบบ ต้องหมั่นอดทนฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และครูต้องมีเทคนิคการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม การฝึกความสามารถด้านการอ่านและการเขียนช่วยให้ตัวผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง และด้านการพูดได้ด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 228-241)

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.96 ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดคือร้อยละ 70 (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, 2565) และรายงานผลการทดสอบระดับชาติ O-Net ปีการศึกษา 2565 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 28.13 ซึ่งค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกระดับ มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ออกข้อสอบ O-net นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในทุกมาตรฐาน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2565 : 23 กุมภาพันธ์)

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเร่งยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น ต้องเริ่มจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น โดยเริ่มเรียนรู้คำศัพท์ให้มาก เพราะการเรียนรู้คำศัพท์เป็นปัจจัยเบื้องต้นของการเรียนรู้ไปสู่ประโยคและการเรียนระดับสูงขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษตลอดจนแบบฝึกเสริมทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้น และช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ช่วยให้ครูทราบพัฒนาการหรือข้อควรพัฒนาของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่พัฒนานักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและ การเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ประสิทธิ์ เหยกกลิ่น, 2563 :160) และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษมีผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึก

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2561: 367)

จากปัญหาดังกล่าวและมีงานวิจัยที่ได้นำแบบฝึกมาพัฒนาทักษะของผู้เรียน ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น จึงเป็นที่มาให้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเพื่อจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มาปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนเกิดผลระยะยาวสามารถถ่ายทอดประสบการณ์กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเกิดองค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นริกันต์ ทองอุ่น (2565) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 83.80/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง **Introduction and Greeting** หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

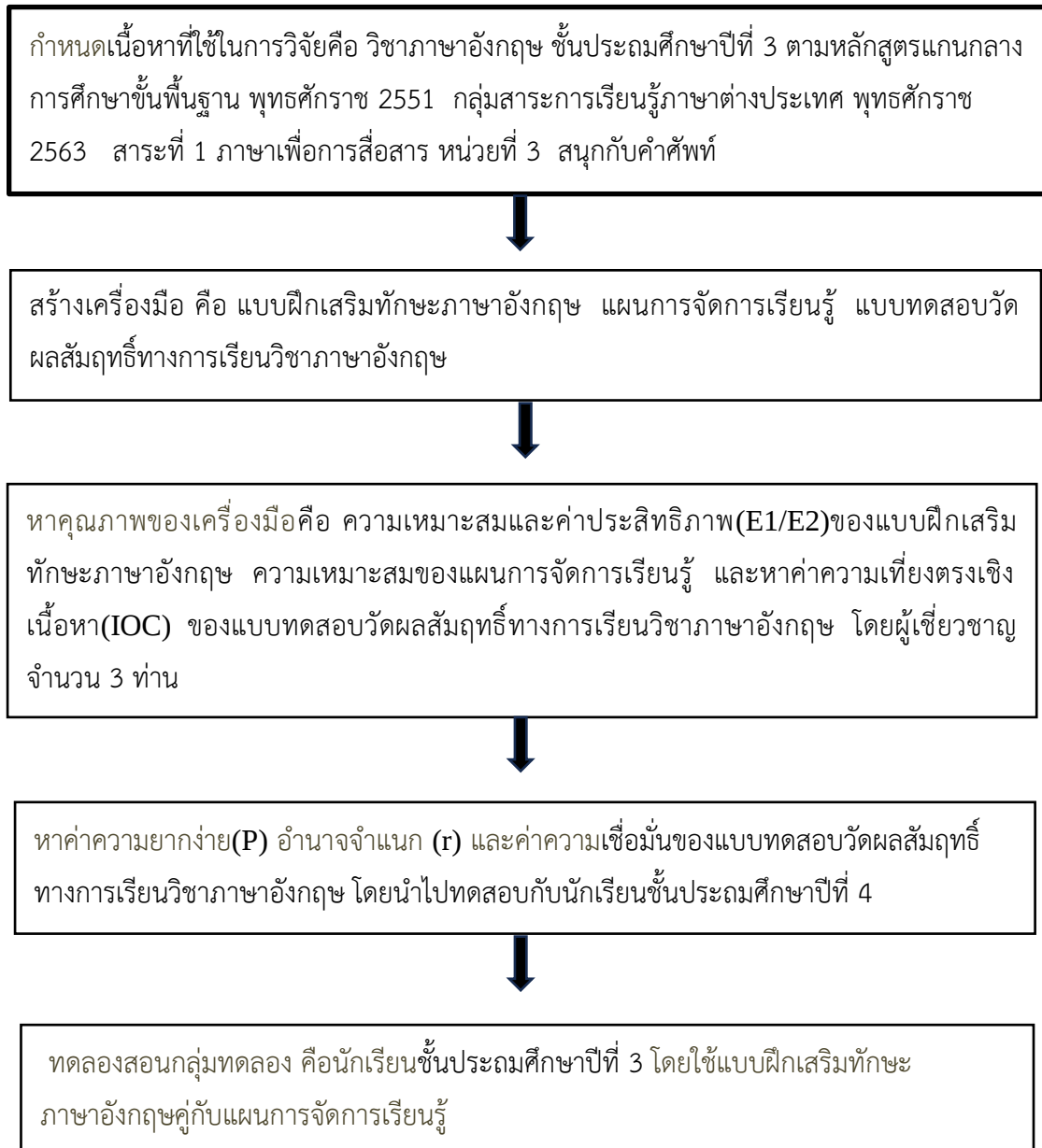
ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) จึงสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ในหน่วยการเรียนรู้ “มาสนุกกับคำศัพท์” มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นและเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียนคำศัพท์ และเรียนรู้ประโยคในชีวิตประจำวัน และมีส่วนช่วยเตรียมนักเรียนให้มีความพร้อม ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนสรุปได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 ลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองพุ่ม 3
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 เล่ม ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นมีเนื้อหา ดังนี้ เล่มที่ 1 Parts of body เล่มที่ 2 My family เล่มที่ 3 My classroom เล่มที่ 4 My
Food and Drinks

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้คู่มือกับแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 ชั่วโมง แผนละ 1 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียนและหลังเรียน) รายวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัยแบบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ดำเนินการทดลอง โดยมีขั้นตอนในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ดำเนินการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การทดลองแบบ One Group Pretest
Posttest Design ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มทดลองในรายวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองพุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
ภาษาอังกฤษ มีรูปแบบดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
กลุ่มทดลอง	T1	X	T2

เมื่อ	T1	แทน การทดสอบก่อนการทดลอง(Pre-test)
	X	แทนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ
	T2	แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.2 วิธีการดำเนินการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการทดลองดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทราบ อธิบายบทบาทและหน้าที่
ของนักเรียนและครูผู้สอน

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2566 จากนั้นตรวจเก็บคะแนน เพื่อนำไป วิเคราะห์ข้อมูลก่อนเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แผนคู่กับแบบฝึกเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษ กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 14 แผน ใช้เวลา 14 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 6 -30 กันยายน พ.ศ. 2566

4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง ในวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2566 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร $E1/E2$ โดยหาค่าร้อยละ

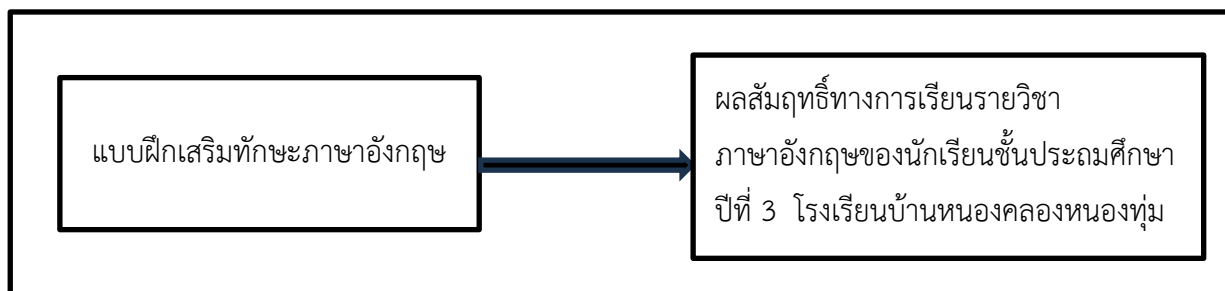
2. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD.)

3. การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยหาค่าความยากง่ายของข้อสอบ (P) อำนาจจำแนกของข้อสอบ (R) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR20

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนการวิจัย และปรากฏ ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ 3 ขั้นตอน

การทดลอง	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนนรวมระหว่าง เรียน (140 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E2)	
รายบุคคล	3	114.67	81.90	32.33	80.83	81.90/80.83
กลุ่มย่อย	9	116.11	82.94	32.11	80.28	82.94/80.28
ภาคสนาม	30	115.13	82.24	32.03	80.08	82.24/80.08

จากตารางที่ 2 พบว่าการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามลำดับ 3 ขั้นตอนมีประสิทธิภาพ ดังนี้ ในการหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 แบบเดี่ยว(รายบุคคล) จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.90/80.83 ขั้นที่ 2 แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.94/80.28

และชั้นที่ 3 แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน มี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.24/80.08 นั่นคือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะรายวิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของกลุ่มทดลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ย ของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยผลต่าง	t	df	Sig
ก่อนเรียน							
หลังเรียน	10.41	2.06	-11.33	1.92	-20.41	11	0.000
ก่อนเรียน	21.75	3.01					

*p ≤ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองพุ่ม ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ได้คะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 21.75 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 สูงวก่าก่อนได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.41 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

อภิปรายผลการวิจัย

1. การทดสอบหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบครั้งที่ 1 แบบเดี่ยว(รายบุคคล) จำนวน 3 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 81.90/80.83 จากการพูดคุยซักถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ระหว่างเรียนพบว่านักเรียนมีความสนใจในนวัตกรรม เนื่องจากรูปภาพมีสีสันสวยงาม ข้อความมีขนาดใหญ่พอเหมาะ และมีเพลงนำเข้าสู่บทเรียนทำให้ผู้เรียนสนุกในการเรียน นักเรียนจำศัพท์ได้เร็ว คำศัพท์มีจำนวนไม่มากเหมาะสมกับวัยของนักเรียน จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 82.94/80.28 จากนั้นทำการทดสอบครั้งที่ 3 ทดสอบใช้แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ทดสอบหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลที่ได้เท่ากับ 82.24/80.08 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวศรี อุบลศิลป์ และ

คณะ (2565) ได้รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.10/84.50 และ อัจฉรา จันทชุม (2561) ได้รายงานการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า 1) การจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E1 /E2) เท่ากับ 86.75/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองคลองหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06 และหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.01 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนพล ธนบัตร (2561) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง **Healthy habits** ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชันที่เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ 82.24/80.08 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้สอนได้

2. ในการนำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนให้เข้าใจ มีการวางแผนและทำแบบฝึกทักษะอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรสร้างแบบฝึกหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ ครูควรหาสื่อการสอนที่แปลกใหม่น่าสนใจและเหมาะสมช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้กับผู้เรียน

3. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 4 เล่ม คือ เล่มที่ 1 Parts of body เล่มที่ 2 My family เล่มที่ 3 My classroom เล่มที่ 4 My Food and Drinks สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนั้นควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาในเนื้อหาอื่นๆ สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ ได้

4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะควรคำนึงถึงนักเรียนกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อนเพราะจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในงานวิจัยผู้เรียนมีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

5. ควรจัดบันทึก ข้อบกพร่องในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อ ปรับปรุงแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในเนื้อหาสาระและระดับอื่น ๆ

2. ควรมีการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เขียน คำศัพท์และประโยคของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลาง อ่อน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ธนุพล ธนบัตร. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยชันที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นริกันต์ ทองอุ่น. (2565). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Introduction and Greeting สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 7 (3), 607-608
- บัวศรี อุบลศิลป์, ธนาตล สมบูรณ์ และ วีระ วงศ์สุวรรณ. (2565). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง Introduction and Greeting สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก*. 9 (1), 111-112.
- ประสิทธิ์ เพยกกลิ่น. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ): กรณีศึกษานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมงคลรัตน์*. *วารสาร มหาคุฬนาครทรรศน์*. 7 (9), 160.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 18 (1), 360-373.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์กรมหาชน. (2565). *ผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2566. แหล่งที่มา: <http://www.niets.or.th>
- อัจฉรา จันทุม. (2561). *การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.